

Symfonie léta

Léto je tu a s ním i neodmyslitelný zvuk sekaček. Nevím, jak je to ve městě, ale u nás na vesnici si bez sekajících sousedů nedokážu léto představit. Vždycky během tohoto období přemýšlím, kdo z naší ulice je víc divný.

My nebo oni?

Každý rok mám pocit, že den po tom, co sleze sníh, mají naši sousedi horečku a záchvaty úzkosti, protože nemají po zimě ještě posekáno. Takže nám od dubna do října k venkovním obědům zní symfonie zvuků motorů a když náhodou ustane, zalehnou mi uši.

Naši sousedi sekají pořád. Sekají před deštěm, po dešti, před dovolenou, po dovolené, sekají, když jsou nemocní, když mají depresi, když žijí v hojnosti i když zrovna trpí nedostatkem. Skoro jako kdyby se svým trávníkem vstoupili do manželství.

Mezi takovými zahradami pak vypadá ta naše jako ostrov chaosu, kde sekají jen z donucení a sekačka je pohřbená někde hluboko v garáži. Občas si připadám kvůli tomu i skoro trapně, když vidím sousedku sekat ten den už podruhé a na naší zahradě ani nenajdu tužku, když mi spadne do trávy.

Řetězová reakce nebo domluvené směny?

Nedávno jsme objevili s rodiči jednoduchý mechanismus, jak to celé funguje. Dopoledne začne sekat jedna sousedka, když to uslyší na druhém konci ulice, vytáhnou sekačku také, soused přes silnici nechce zůstat pozadu, tak to projede dvakrát dopoledne a odpoledne pro jistotu třikrát, aby mohl vystavovat svůj opálený pupek na odív a když přijde čtvrtý soused ve dvě z práce, tak se cítí blbě, že ještě nesekal a do půl hodiny už také drandí.

V půlce léta, kdy mi už neustálé vžžžrrrrmmmm leze na mozek, začínám být paranoidní a na mysl se mi derou takové teorie, jakože se celá ulice v březnu sejde a vytvoří se směny, díky kterým poběží sekačky v ulici nepřetržitě a my nedostaneme ani chvíli oddech. Úplně nejlepší je stereo, čili když se na obou sousedních zahradách seká současně. To si pak připadám jako v nějaké grotesce, když se sousedi přibližují a oddalují a přibližují a oddalují...

Moc si vymýšlím

Nejvíc mi na tom všem vadí, když sousedi začnou sekat v neděli ve dvanáct. Jistě, už mnozí mi řekli "Co to hrotíš? Vždyť to je úplně jedno, kdy se seká, ne?" a teoreticky vzato mají pravdu. Jenže já bych při nedělním obědě radši slyšela cinkání příborů než motor sekačky a při pohledu na vyletněné sousedy mě na toho králíka poněkud přechází chuť. V tu chvíli to skoro vypadá, že bez posekané zahrady nemůže být oběd.

Asi jsem prostě jen moc vybíravá, nepodporuji sousedské vztahy a všechno zveličuji.

Protože na druhou stranu je pravda, že díky setkání potkám ve vsi i lidi, které nikdy jindy v roce nevidím a je to jen díky tomu, že si musí posekat i ten půl metrový pruh trávníku mezi brankou a silnicí. Takže pozitivní na sekání je to, že se dá dělat jen venku, což se třeba o koukání na fotbal říct nedá.

From:

<http://bethulda.cz/> - **Bětkosvět**

Permanent link:

<http://bethulda.cz/doku.php?id=sekacky>

Last update: **2016/09/27 18:54**

